

Voor hen bestaat er geen griep!

Laat het maar stormen en regenen! Het slechtste klimaat raakt hen niet! Zij gebruiken het juiste middel — veilig, afdoend — zodra de geringste ongesteldheid dreigt, zoo gauw zich de minste pijn aankondigt: « WIT KRUIS » poeders of tabletjes!

Doet U dat ook! en vergeet nooit dat dank hunne pijnstillende, koortswerende en opbeurende eigenschappen, de poeders « WIT KRUIS » niet alleen uitstekend zijn tegen GRIEP, maar in 't algemeen tegen alle ziekten wier oorzaak ligt in kouvatten, zoals reumatiekpijnen, zenuwpijnen tusschen de ribben en in het gelaat, stijve nek, lumbago, jicht, ischias, enz.

WIT KRUIS

helpt werkelijk

BELGISCH PRODUCT AFDOEND EN GOEDKOOP

De doos van 24 tabletten: 11 fr.
De doos van 8 poeders: 4 fr.
" 24 " 11 fr.
" 48 " 20 fr.

IN ALLE APOTHEKEN — in 't groot: Apotheek Tuppens, Sint-Niklaas-Waas.

verschillende loten, van een tot zes boomen.

Vooraardelen van den verkoop: De boomen moeten gekapt worden tot onder den grond en vervoerd zijn voor eersten en ten laatste op 15 Maart 1935; sene boets van 5 frank per boom en per dag achterstal zal toegespart worden. De boomen zich bevindende in het park zullen moeten afgespart worden.

De in het park omgekapte boomen zullen mogen liggen blijven tot 1 Januari 1936 en aldaan vervoerd worden voor 1 Februari 1936.

Voor verdere inlichtingen en catalog zich wenden bij den Heer Jean Aerts, hovenier te Marligne (tel. 209 te Borgworm) en ter studie.

Teeken- en kuilgeld 12 fr. per boom. De boomen zijn te bezichtigen op 1, 2 en 3 Februari 1935. Kompante betaling.

KNECHTEN EN MEIDEN

die eene GOEDE plaats verlangen voor stad of dorp, wendt U in volle vertrouwen tot

Lambert JANS-SUSBERT, PLACER

St-TRUIDENSCHESTRAAT, 50, TONGEREN Goeds en versterkte plaatsen

Te koop 800 PERE-, APPEL en KERSEBOOMEN, aan matigen prijs.

Bij WILLEM en ARNOLD JANS, Elderenweg, Tongeren.

PLANTAARDAPPELEN

Rechtstreeks aangekomen uit Polen INDUSTRIES, met certificaten en vrachtbrieven, alsook VLAANDERSCHE INDUSTRIES GELDERSCHEN MUZEN, EIGEN HEIMERS, PLATTE OSSETONGEN, allen uit den vroomde, Alsook Tarwestroec, Tarwekak en Maestrichtsterwertelen alles aan goedkoopste prijzen, bij

EMILE LYSENS, FRUITKOOPMAN

Jokerstraat, 1, TONGEREN

RADELOOS KLAAGDE HIJ ZIJN NOOD AAN EEN VRIEND.

Vele jaren aan de borst lijden en 's nachts hoestbuien die wel een half uur duurden, zoo was mijn leven! Slapen deed ik weinig, en eten, bijna niet! Radeloos klaagde ik mijn nood aan een vriend. Deze raadde mij Akker's Abdijsiroop aan. Ik kocht den volgenden morgen een flesch. Na 3 lepels gebruikt te hebben voelde ik al verlichting en na 5 fleschen was ik heelmaal van dien ellendigen hoest gered, moed ik nu weer gezond ben, goed slaap, kortom een gelukkig mensch ben! Zoo schreef ons de heer L. K. te 's-H. wiens originele brief voor iedereen ter inzage ligt. Wanneer gij aan de borst lijdt, neem dan ook Abdijsiroop, evenals de heer L. K.

Abdijsiroop bevrijdt de ademhalingsorganen van slijmen en andere ziekteverwekkende stoffen. Abdijsiroop vergemakkelijkt de ademhaling, verdrift de benauwdheden, geneest te aangezette en ontstoken plekken. Onvertoofde bij Hoest, Bronchitis, Influenza, Asthma. Verkrijgbaar in alle apotheken. De flesch van ± 230 gr. fr. 14.50, ± 500 gr. fr. 24.50, ± 1000 gr. fr. 39.50.

DE PLAAG DES WINTERS DE GRIEP! DE OVERWINNAAR DER GRIEP ASPRO

Laat de griep zich niet in uw organisme vestigen. De verwickelingen voortkomende van een slecht verzorgde griep zijn dikwijls zeer ernstig. Voor alles, verrijkt de koorts, en uw lichaam zal meer weerstand kunnen bieden aan de ziekte. « ASPRO » is de verzachter en de koortsverdrager dat U altijd in uw bereik moet hebben. Twee of drie tabletten « ASPRO » genomen bij het begin eener ziekte zullen U veel verwickelingen vermijden en geld besparen.

Een Griep vermeden

Kou gevat hebbende, hegen ik een zware verkoudheid te krijgen, ik heb hevige hoofdpijn en was geheel tenietgegaan. Ik ging te bed na twee tabletten « ASPRO » genomen te hebben. Hoe verwonderd was ik, na twee ure rust, te kunnen bespeuren dat ik een heele verandering ondergaan had en dat ik opnieuw kon beginnen te werken. Dank zij « ASPRO ». V. PENDEVILLE, place du Mantge 22, Charleroi.

Verkrijgbaar in alle goede apotheken

Uitsluitend Agentschap

Ans. Maison Louis SANDERS, S. A., Brussel

5 fr.

10 fr.

20 fr.

de doos van 10 tabletten de doos van 25 tabletten de doos van 60 tabletten

Het is voordeliger een pak van 10 franken te kopen, het bevat 60 tabletten een waarde van 25 franken

ASPRO TAST HET HART NIET AAN

VOOR HET UITVOEREN DER VOORSCHRIFTEN VAN DE HH. OOGARTSEN weuld U bij URB. FESTAETS (GEBREVETEERD) GEZICHTKUNDIGE

Lid van de beroepsvereniging der Meesters Gezichtkundigen van België.

UIT TER HAND TE KOOP OF TE HUREN EEN GOED & WELGELEGEN

HUISGOED

(Café Brueghel & Handelshuis) gelegen te TONGEREN, hoek der Leopoldswal en Viaducstraat, groot 2 aren 15 centiarens en begrijpende:

- 1) kelders onder de gansche woning, waschplaats, voorraadkelders en kolensolders;
- 2) begane grond bestaande uit café-plaats, zaal, eetplaats, gang, magazijn en bergplaats, koer, overdek e uitgang, eiteme voor regenwater, verzinkput en voorzien van drinkwater;
- 3) eerste verdiep 6 kamers;
- 4) tweede verdiep 3 zolderkamers en soldering voorzien van electrieklicht.

Zich te wenden tot den heer notaris RENE DELVIGNE, alwaar een plan berust of tot den eigenaar M. JOSEPH MEERS.

MENGELWERK VAN « DE POSTRIJDER »

Vallende Vogels

ROMAN VAN HET ALBERT KANAAL door MATHIAS KEMP.

Willy schreef:

Liefste Sonneke, Wanneer je deze reeds best, heb je ten minste mijn brief in gemaak amusemen en neem je van zelf kennis van wat hij verder behelst. Daarvoor dank ik je bij voorbaat.
Ik heb iets goed te maken. Mijn gedrag tegenover jou, op dien laatste fatalen avond, was niet zoals het behoort. Dat ik je in verband met zekere paarjes, iets vragen mocht, zul je wel niet onredelijk vinden. Maar ik had rustig je antwoord moeten afwachten. Ongelukkig ben ik in gevoelens een steigerend paard, niet te bedwingen, niet te temmen. Ik behoerschte me zelf niet. De idee, dat je indertijd met wat bomelstudenten erop uit kon gaan ergende ma zoo, bracht mijn zenuwen zodanig in de war, dat ik meende gele te worden.

In die heftige reactie lag toch ook een hulde aan jou. Was je allem maar een flitsje voor me geweest, ik had zo'n avontuurlijke natuurlijc kwalijk genomen, en me stilte van je losgemaakt. Maar ik achte je hoog en bovenal — dat weet ik na een langer tijd van overmaatheid maar al te goed — ik hou van jou, heel veel, heel innig, heel diep. Dat was toen ook al zoo, anders had ik die scene niet gemaakt. Vergeef me dat, want ze getuigt toch ook voor de oprechtheid van mijn gevoel.
Je weet wat sindsdien is voorgekomen. Ik ben uit België gezet en maakte natuurlijk mijn positie kwijk. Je zult toch wel niet willen gelooven, dat ik tegen je land

Sturle van Mter Georges VANDIONANT, Notaris te Borgloon.

Belangrijke Openbare Verkoop van allerschoonste BOOMEN

te MARLINNE (Bovelingen) Maandag 4 Februari 1935, des morgens om 9 1/2 uur te Marligne-Bovelingen ter plaatse op verzoek van de naamloze maatschappij « Raffi erie-Tirlemontoise » gevestigd te Thionen, zal Mr GEORGES VAN DIONANT, notaris te Borgloon openbaar verkoopen de volgende boomen te wassten staande in het park van het kasteel te Bovelingen Marligne.

19 elken van allerbeste hoedanigheid van 2 m 60 tot 3 m. 10 omtrek.

65 elmen van 1 m 00 tot 2 m. 50 omtrek.

1 acacia van 2 m. omtrek.

1 lorkboom (larik) van 1 m. 75 omtrek.

4 beuken van 3 m. 50 tot 4 m. 35 omtrek.

Alle deze boomen zijn genummerd en zullen te koop gesteld worden in

heb gesponnen. Ik kreeg den indruk dat de militaire autoriteiten het zoo ook niet opvatte, anders zouden zo me wel berekend hebben. Hoe ik zo'n dommen strek begraan kon? Na het gebeurde tusschen ons ben ik 'n beste in de war geraakt. Ik moest wat beginnen dat me prikkelde, me verdoofde. Ik schreef, naar logische reconstructie en plannen van andere vetingen, dat ongelukkig artikel. En dan, je zult het wel gemerkt hebben, er is iets dat me dwingt buiten en boven de massa te verken, ik geloof niet, dat ik gewone menschen minacht, maar ik moet een afwijke hoogte in, moet verre horizonten overzien en naar daar daarvoor, bewust, het risico van eenmaal naar te tuimelen. Misschien ben ik nu gevallen, dieper dan ik vermoed. Mag men me van hoogmoed beschuldigen? Ik kan het niet aannemen.

In ieder geval kon ik niet voort: uit den zachten hemel van onze hofde en misschien op een andere manier ook nog. Nu voel ik me een van die miljoenen en miljoenen werklozen, overbodigen, waarvoor anderen werken moeten. Ik lijg geen honger, want ik woon bij mijn oude moeder, die hier een hotelletje heeft. We zijn, ik merk het met den dag meer, van elkaar vervreemd. Haar brave, kleinburgerlijke opvattingen zijn de mijne niet. Ze heeft er wel idee van dat ik iets anders wil, maar ze wordt toch allang hinderlijk criticisch. Ik wil haar niet tot last worden en trek er, vandaag of morgen, op goed geluk tusschen uit.

Dat ik me ongelukkig en vereenzaamd voel, mag je niet verwonderen. Op de eerste plaats al, omdat ik je niet meer zien, niet meer hooren, niet meer spreken kan, ik verlang naar je lieve, soete moethe; ik hunker naar je zacht, zingend stemmetje; naar de niemandallekjes die je te vertellen heeft en die me maar alleen interesseeren omdat ik jou dan hoor. Ik verlang naar je verwonderde blauwe oogen, die me zoo eigenaardig kunnen aanstaren wanneer ik je wat onbegrijpelijk wordt. Ik verlang er naar door je goudblonde haren te wroeten, je geheimzinnig lachje te zien, je leuk figuurtje op me toe te sien komen, het te omvatten, je oogen te kussen, je oortjes te mondel...

Ik schrijf misschien wat ik niet moet schrijven, maar ik heb er niet anders op dan om te zeggen dat ik je liefheb. Het is heel eenvoudig en heel natuurlijk. Maar ik heb er niet anders op dan om te zeggen dat ik je liefheb.

schrijven mag. Misschien ben je me al vergeten, heeft een ander je al in beslag genomen. Antwoord dan niet, maar wanneer je me nog iets goeds berichten kunt, stuur je brief dan per expresse, dat ik hem gauw en zeker krijg. Zo lang ik geen zekerheid heb, voel ik me tot niets meer in staat. Anders stormden de gedachten en ideeën in overmaat en in wilde vaart door elkander. Te veel, ik kon me niet concentreren, wou alles aanvatten en ondernemen; nu: een pijnigende leegte. Ik mis de hofde in mijn hart, een deel in mijn leven!
Ik hoop, dat de post me dezer dagen een gelukkige verassing brengt. Wanneer je me nog zien wilt, kom ik naar Maastrieh, daar wonen kennissen van me, die me wel een paar dagen herbergen kunnen. Ook huist er ergens de parachutist Rolfsen, waarmee ik vroeger op de Maschinenhauschule was.

Ik waag het er nu maar op te eindigen met: tot ziens, zoo spoedig mogelijk en met een angstigen, hoewel daarom niet minder harte-jiken zoen van je Willy.

Sanneke las en herlas verschillende kranten den brief. Het leek haar soms of ze hem maar niet begrijpen kon, of haar geest afwezig was geraakt. Dan brak het geluk door. Ze had kunnen juichen, dansen, jubelen om hetgeen ze las. Haar Willy, haar mooie, nobele jongen, verlangde naar haar, getroostte zich een verre reis om haar nog eens te zien. En dan? Later? Het kon haar weinig schelen. Op een of andere manier kwam alles wel in orde. Iedereen had zich in het leven door moeilijke dingen heen te slaan.
Dan overviel haar een bang gevoel. Moest ze, in haar antwoord, verzwijgen wat er in de laatste waken was voorgevallen? Neen, eerlijk wilde ze tegenover hem staan, al kon het ook heroerde gevolgen hebben.

Liefste Willy, Een kort briefje, omdat ik je niet lang wil laten wachten. Overigens, je weet wel, de kunst van mooie dingen te schrijven is mij ook niet zoo gegeven.

Hoewel je er niet naar vroeg, meende ik toch opbedering niet achtwege te mogen laten. Leeft dus wat bij volk en goden

dan of ik je nog een reis naar Maastrieh waard ben.

Toen je me rekenschap vroeg van mijn gedrag, was niets op mij aan te merken. De studenten hadden me weggelekt, zogenoemd om fotos te maken. Toen ik meekte, dat het ze om 'n plezierje te doen was, vorderde ik dat ze me terstond naar huis terugbrachten, wat ze ook deden. Daarna gebeurde tusschen ons wat ik niet hoef te vertellen.

Niet alleen jij rakte wat uit het evenwicht, ik ook. Dat ik, onschuldig, doofje moest lijden, misschien voor slecht werd aangezien, bracht me buiten me zelf. Ik heb domme dingen gedaan al geloof ik niet dat ik me vergooid heb. Ik zag het gauw in en om herhaling te voorkomen, om definitief in een beter omgeving te raken, werd ik lid van verschillende godsdienstige verenigingen hier in het dorp. Jammer genoeg heeft er aan mijn religieuze opvoeding wat gehaperd. Met mijn goeden wil alleen, bereik ik niet wat ik wensch. Je begrijpt me wel.

Je weet dus hoe het met me gesteld is. Kom je over, dan praten we nog wel over deze en veel andere dingen. Dat ik je niet vergeten kon, heb je wel gemerkt. Ik goef je dus, sonder voorbehoud, je zoen weert.

Je Sanneke

XXIII. WEDERZIEN.

Willy was naar Maastrieh gekomen. Een van zijn Duitsche vrienden woonde er niet meer; de ander liet duidelijk voelen met spionnen liever niet te doen te hebben. Oberhoff verspilde geen woorden van h t geven van uitleg, verontschuldigde zich en draaide den man, dien hij niet meer kennen wou, den rug toe.

Dan maar naar Rolfsen. De desperate vlieger-parachutist ontving hem welwillend. Hij verleneedte blijkaar weer in een cocaine-roes, want hij keek zijn bezorger vaag en verstrooid aan met zijn troebel, grijns oogen. Overigens schen hij welgemeend. Hij gaf te kunnen spoedig in beteren doen te raken, want hij had kennis met een modiste, een jonge weduwe, wel gereinstelard. Ja, die oude sidderdan uit den oorlog, die herinneringen aan luchtgevochten waren hem te pas gekomen. Eenmaal

getrouwd, kon hij zijn suf kwartier in die nieuwe suffice middenstandertjesbuurt verlaten.

Natuurlijk mocht Willy bij hem overnachten; hij kon natuurlijk zijn intres nemen bij hem, zoo lang hij wou. Die geschiedenis met fort Eben-Emael was hem bekend. Wat een comedie; de officiele spionage had immers sinds lang al de echte plannen best. Hij achtte Willy heelmaal geen gevaarlijke rekte.

Hoewel Willy zijn vriend Rolfsen een wat luguber type vond, voelde hij zich, door de hartelijke gastvrijheid van den zonderlingen kerel, toch op zijn gemak. De naaste toekomst leverde hem geen zorg op. Een weekje lang mocht hij aan zijn lieke en aan zijn liefdesaangelegenheden denken. Daarna dreigde de strijd om het bestaan te somberder. De tachtig mark die de « Cyclo » voor het fatale artikel betaalde, vormde nagenoeg heel zijn bezit. Voldoende om een paar weken rond te komen.

Bij het « suikerbrood », de Nederlandsch-Belgische grensmaal, onder den schaduw van het sprookjeskasteel Nedercanne, zagen Willy en Sanne (klaar, na een paar maanden van scheiding, weer. Ze begroetten elkaar hartelijk, maar toch met zeer getemperde vrede, vooral Willy voelde iets vervreemds. Hij had over Sanneke, vooral na haar roerend eenvoudig en eerlijk briefje, verder gedroomd en zich in den geest van de werkelijkheid verwijderd. Of was ze indertijd iets veranderd. Ze leek hem geslotener, leverschijner, de kleine naiieve spontaneiteit merkte hij niet meer. Verbedding?

Haar eerste gevoelens waren die van opricht medelijden. Haar arme jongen zag er niet goed uit, vermagerd; met een smertelijken trek om den mond en iets onrustigs, koortsigs in de oogen. Het maakte hem interessanter, een echte karakterkop. Hij moest veel geleden hebben.

(Wordt vervolgd)